

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **V. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 2.6.2011 **o nároku na invalidní důchod**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2.6.2011 číslo X **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- [1] Žalobci byl snížen invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
- [2] Žalobce podal včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované.

V žalobě uvedl, že v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu si požádal dne 20.12.2010 o plný invalidní důchod a dne 22.3.2011 mu byl přiznán částečný invalidní důchod druhého stupně, ale až od 10.1.2011. Nesouhlasil s datem přiznání, a proto si podal námitky, neboť byla-li žádost podána dne 20.12.2010 mu měl být dle jeho názoru, důchod přiznán ode dne podání žádosti. Při námitkovém řízení mu však znovu byl snížen invalidní důchod na stupeň 1. Vzhledem k jeho diagnózám není schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

[3] Žalovaná k žalobě navrhla přezkoumání zdravotního stavu posudkovou komisí MPSV ČR a poté se již k věci nevyjádřila, neboť se nezúčastnila jednání dne 7.3.2012.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná rozhodnutí č.j. X ze dne 22.3.2011 zrušila a řízení zastavila. Rozhodnutí odůvodnila novým posudkem o invaliditě ze dne 19.5.2011, dle kterého se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je periodická depresivní porucha středně těžká. Je značně snížena úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit je omezen. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou další zdravotní postižení, která ale již podstatně méně snižují míru poklesu pracovní schopnosti. Rozhodující zdravotní postižení je posudkově uvedené v kapitole V, položce 4, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. se stanovením poklesu pracovní schopnosti o 45% v rámci stanoveného rozmezí 30-45%. Posudkový závěr lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 7.2.2011 nelze potvrdit, protože byla nadhodnocena míra poklesu pracovní schopnosti účastníka řízení.

[5] Rozhodnutím ze dne 22.3.2011 byl žalobci od 10.1.2011 zvýšen invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 11.065,- Kč měsíčně podle ustanovení § 56 odst. 1, písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 7.2.2011 již není podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění (dále jen zdp) invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zdp od 10.1.2011 je invalidním pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 55%.

[6] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý, avšak s rozdílným poklesem pracovní schopnosti. Dle názoru lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v míře 55%, když hodnotil dle kap. V, pol.4, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. o 45% plus 10% dle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky, přičemž v námitkovém řízení lékař ČSSZ-LPS hodnotil dle kap. V, pol. 4, písm. c) cit. vyhlášky o 45% bez dalšího navýšení dle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky.

[7] Posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě, který byl vypracován k žádosti zdejšího soudu, bylo prokázáno, že u žalobce k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, daný periodickou depresivní poruchou středně těžkou, chronickým bolestivým syndromem bederní páteře při degenerativních změnách na páteři, úplavicí cukrovou II. typu kompenzovanou dietou a perorálními antidiabetiky, nodózní strumou eufunkční při léčbě, coeliakií, recidivující radiální epikondylitidou humeru vlevo, CHOPN, zbytněnou prostatou, arthrózou kyčelních kloubů I.st. bilat., paroxysmální tachykardií a hepatopatií. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu napadeného rozhodnutí byla periodická depresivní porucha středně těžká. Toto onemocnění zapříčiňuje značně sníženou úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit je omezen. Jedná se o zdravotní postižení, které odpovídá příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb. kapitole V, položce 4, písm.c) kdy z rozmezí 30-45% je stanovena horní hranice 45%. Posouzení lékařem OSSZ v Karvině dne 7.2.2011 považuje komise za posudkový omyl v důsledku nadhodnocení závažnosti zdravotní poruchy. K datu napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona číslo 155/95 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; trvá invalidita prvního stupně nadále.

[8] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to žádosti o změnu výše invalidního důchodu ze dne 20.12.2010, rozhodnutí žalované ze dne 2.6.2011 o námitkách a rozhodnutí ze dne 22.3.2011, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karvině ze dne 7.2.2011 o invaliditě, posudek o invaliditě ze dne 19.5.2011 vypracovaný v řízení o námitkách a posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 26.10. 2011.

[9] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, avšak z jiného důvodu, než se žalobce domáhal.

[10] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona číslo 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudek podala posudková komise v řádném složení stanoveném vyhl. číslo 182/1991 Sb. v plat. znění s náležitostmi uvedenými v ustanovení § 7 vyhlášky číslo 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným

členem komise byl též lékař – odborný psychiatr. Pro přesvědčivost a úplnost posudku soud neprováděl již další dokazování ve směru zjištění míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a závěr posudku pro své rozhodnutí převzal. Soud považuje hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. v kap. V, položce 4, písm. c) za přesvědčivé, neboť tato položka je určena pro afektivní poruchy – poruchy nálady středně těžké, depresivní či manické epizody středně těžké, dostatečně dlouhé remise, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit omezen. Uvedená položka udává možný pokles pracovní schopnosti v míře 30-45% a posudková komise hodnotila horní hranici 45% a pro použití ustanovení § 3 cit. vyhlášky neshledala důvodu. Komise hodnotila zdravotní stav na základě konkrétních lékařských nálezů, zejména psychiatrických, ale též neurologických, endokrinologických a dalších, a to k datu vydání napadeného rozhodnutí.

[11] Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[12] Krajský soud s ohledem na závěr posudku posudkové komise vyjádření v odstavci 10 tohoto rozhodnutí dospěl k závěru, že ve správním řízení, konkrétně ve fázi námitkového řízení, byl posudkově zdravotní stav hodnocen správně a žalobce je možno považovat pouze za invalidního prvního stupně. Vzhledem k ustanovení § 88 odst. 4 a 8 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění, žalovaná byla oprávněna přezkoumat rozhodnutí, proti němuž byly podány námitky (rozhodnutí ze dne 22.3.2011) v plném rozsahu aniž by byla zavázána podanými námitkami a mohla rozhodnout i v neprospěch žalobce.

[13] Ač se krajský soud ztotožnil s názorem žalované o stupni invalidity žalobce, přesto soud zrušil rozhodnutí žalované pro vadu řízení. Tuto vadu soud spatřuje v tom, že žalovaná rozhodla tak, že rozhodnutí ze dne 22.3.2011 zrušila a řízení zastavila. Soud pro vysvětlení svého přijatého závěru nejdříve odkazuje na ustanovení § 90 odst. 1 správního řádu, dle kterého, jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví (a), napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání (b), anebo napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné

působnosti (c).

[14] V dané věci bylo řízení zahájeno k žádosti žalobce o zvýšení invalidního důchodu pro vyšší stupeň invalidity. Žalovaná nejdříve žádosti vyhověla a invalidní důchod žalobci svým rozhodnutím ze dne 22.3.2011 zvýšila od 10.1.2011 na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. V rámci námitkového řízení však svůj názor korigovala a vyslovila, že je invalidní jen pro invaliditu prvního stupně a nikoliv pro invaliditu druhého stupně. Soud má zato, že právě ta skutečnost, že řízení bylo zahájeno k žádosti žalobce, má vliv na způsob rozhodnutí a použití ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, nikoliv ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu; žalovaná nemůže rozhodnout tak, že rozhodnutí zruší a řízení zastaví. Rozhodnutí zrušit a řízení zastavit by bylo možné jen v případě zahájení řízení ex offio, nebo v případě, pokud napadené rozhodnutí nemělo být vůbec vydáno, např. pro rozpor s právními předpisy. Jde-li o řízení o žádosti, která byla v odvolacím, tedy námitkovém, řízení shledána zcela neoprávněnou, musí odvolací orgán napadené rozhodnutí změnit tak, že se žádost zamítá (viz Komentář k ust. § 90 odst. 1 spr. řádu Josef Vedral Správní řád, vydání 2006 v BOVA POLYGON, nebo Doc.JUDr. Vladimír Mikule ve Sborníku ASPI Nový správní řád, 2005).

[15] Z důvodu uvedeném v odstavci 14 tohoto rozhodnutí soud napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu vysloveného v odstavci 14, setrvá-li na názoru, že žalobce je toliko invalidním pro invaliditu prvního stupně.

[16] Žádnému z účastníků nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, neboť úspěšný žalobce se její náhrady vzdal a žalovaná nemá právo na náhradu ze zákona (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v plat.znění).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě, dne 7. března 2012

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně